

T.XII-21/36/2007

Łańcut, dnia 21.11.2007 r.

Szanowny Pan
Stanisław Gwizdak
Burmistrz
Miasta Łańcuta

Szanowny Pan
Wiesław Kaczor
Dyrektor
Generalna Dyrekcja Dróg
Krajowych i Autostrad
Oddział w Rzeszowie
ul. Legionów 20
35 – 959 Rzeszów

z ogromnym zaniepokojeniem przyjęliśmy informację, że Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad ma zamiar przystąpić do realizacji projektu budowy tzw. obwodnicy Łańcuta wg projektu, którego rozwiązanie a szczególnie zjazd na ul. 3 Maja narusza najbardziej żywotne interesy miasta Łańcuta i jego mieszkańców a w sposób szczególny interesy Muzeum – Zamku w Łańcutie.

Po zapoznaniu się z projektem przebudowy drogi E-4 na wysokości miasta Łańcuta zauważyliśmy, że w/w projekt przewiduje główne a w praktyce jedyne z kierunku Rzeszowa włączenie komunikacyjne do miasta przez ul. 3-Maja. Jest to ulica spacerowa w centrum miasta, która winna być ulicą pieszo - jezdnią a nie główną trasą komunikacyjną wprowadzającą cały ruch, także przelotowy na trasie Żurawica - Sokołów (droga wojewódzka nr 881) do zabytkowego centrum, turystycznego serca miasta.

Wspomniana ulica przebiega pomiędzy parkiem zamkowym a terenem, na którym znajduje się unikalny w skali światowej zachowany *in situ* zabytkowy zespół budynków pomocniczych z XIX/XX Stajni i Wozowni, wypełnionych historycznym zbiorem pojazdów konnych oraz wyposażeniem a także zgromadzonym tutaj zbiorem sztuki cerkiewnej.

Jedyna droga komunikacyjna dla zwiedzających Muzeum – Zamek w Łańcutie, czyli ekspozycje w Zamku i na wspomnianym wyżej terenie, przebiega w poprzek ul. 3 Maja.

Przejście to funkcjonuje od końca XVIII w. Są tam bramy i oznakowane przejście dla pieszych. Rocznie z tego szlaku komunikacyjnego korzysta kilkaset tysięcy osób, z których znaczna część wraca do parku zamkowego (a więc ponownie przechodzi przez ul. 3 Maja!). Powoduje to o olbrzymie natężenie ruchu pieszego w tym miejscu.

Ponadto Muzeum jest w trakcie realizacji projektu z funduszy EOG dotyczącego rewitalizacji zabytkowych budynków. W jednym z nich - tzw. Maneżu położonym przy ul. 3 Maja, po tej samej stronie co Stajnie i Wozownia, powstaje Podkarpackie Centrum Dziedzictwa. Znajdą się w nim m.in. kasy biletowe, informacja turystyczna, pokoje przewodników i sklepy z pamiątkami. Stąd będzie rozpoczynało się zwiedzanie wszystkich ekspozycji muzealnych.

Spowoduje to dodatkowe zwiększenie ruchu pieszego w poprzek ul. 3 Maja. Ulica ta wykorzystywana jest obecnie także jako parking dla korzystających z Zespołu Opieki Zdrowotnej, przyjeżdżających do Szpitala Powiatowego, do Pogotowia Ratunkowego, do Szkoły Muzycznej oraz parku.

Zaprojektowane rozwiązania komunikacyjne pomijają całkowicie to zagadnienie, co doprowadzić może do paraliżu ruchu turystycznego albo komunikacyjnego w mieście. Nie biorą pod uwagę innych możliwości wjazdu do miasta. Pomysły rozwiązania tego problemu zgłaszane przez różne instytucje i osoby a polegające na budowie kładek ponad ulicą lub przejść podziemnych uważamy za absurdalne, gdyż doprowadzą do dewastacji otoczenia parku. W przypadku realizacji spotkają się one ze zdecydowanym sprzeciwem środowisk muzealnych i konserwatorskich.

Wobec przedstawionej wyżej sytuacji uważamy za konieczne odstępianie od realizacji przedstawionej przez GDDKiA koncepcji takiego wykorzystania ul. 3 Maja i dokonanie – dopóki to jeszcze możliwe – stosowanych korekt uwzględniających potrzeby Turystów, Mieszkańców Łańcuta oraz ich bezpieczeństwa. Łańcut jest miastem turystycznym, a Muzeum – Zamek w Łańcutie - Pomnikiem Historii, a więc jednym z 32 obiektów i zespołów zabytkowych wpisanych na prestiżową listę dziedzictwa narodowego prowadzoną przez Prezydenta RP.

Ponadto, pragniemy zauważyć, że olbrzymie wątpliwości budzi aż tak ogromny zakres planowanych prac i zastosowanie skomplikowanych rozwiązań komunikacyjnych, dotyczących przebudowy drogi E 4 przebiegającej przez Łańcut w sytuacji kiedy plany rządowe przewidują wybudowanie autostrady równoległej do tej trasy najpóźniej do 2012 r. Z naszych informacji i własnych obserwacji wiemy, że na całym odcinku E 4 od Krakowa aż do Przemyśla nie przewiduje się prowadzenia drogi szybkiego ruchu tranzytowego przez środek jakiegokolwiek miasta, tym bardziej o charakterze zabytkowym.

Prosimy także o rozważenie możliwości nie wprowadzania ruchu przelotowego do ścisłego centrum, przez usytuowanie (jako ew. drugiego) węzła w rejonie wylotu ul. Kościuszki. Rozwiązania takie pozwoliłyby na właściwą ochronę tego wspaniałego dziedzictwa narodowego jakim jest cały zespół zamkowo-parkowy oraz gęsto zabudowanego, historycznego centrum miasta przed wprowadzaniem do śródmieścia całego obciążenia ruchem.

Omówione wyżej problemy wzbudzają ogromny sprzeciw społeczny, tym bardziej, że jak wynika z relacji Mieszkańców Łańcuta konsultacje w tej sprawie ograniczone zostały do minimum.

W związku z tym zwracamy się z uprzejmą prośbą o jak najszybsze zainteresowanie się tą sprawą póki nie jest za późno, gdyż realizacja tego projektu w formie zaproponowanej przez GDDKiA spowoduje nieodwracalne straty społeczne.

DYREKTOR
Muzeum-Zamek w Łańcutie
mgr Wit Karol Wojtowicz

Szanowny Pan
Wit Karol Wojtowicz
Dyrektor Muzeum – Zamku
w Łańcucie

Szanowny Panie Dyrektore,

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 21.11.2007r. znak:T.XII-21/35/2007 (data wpływu 30.11.2007r.) Oddział w Rzeszowie GDDKiA wyjaśnia co następuje:

1. Koncepcja rozbudowy drogi krajowej nr 4 w Łańcucie została wykonana w 1997r. W trakcie opracowania, zostały uzyskane opinie instytucji mających wpływ na rozwiązania projektowe, w tym Wojewódzkiego Oddziału Państwowej Służby Ochrony Zabytków w Rzeszowie, Burmistrza Miasta Łańcuta, Zarządu Miasta Łańcuta, Wójta Gminy Łańcut, Wojewódzkiego Biura Planowania Przestrzennego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie oraz Komendy Wojewódzkiej Policji w Rzeszowie.

Koncepcja ta stanowiła podstawę sporządzenia Planu Zagospodarowania Przestrzennego Nr 2/97 Terenu Modernizacji Drogi Krajowej Nr 4 w Łańcucie. Od samego początku prac koncepcyjnych, oprócz innych skrzyżowań, planowana była budowa dwóch dwupoziomowych węzłów drogowych, jeden na wysokości ul. Mościckiego (dr.woj.nr 877), oraz drugi na wysokości ul. 3-go Maja (dr.woj. nr 881). Takie rozwiązania zostały wprowadzone do wymienionego Planu Zagospodarowania Przestrzennego, który został uzgodniony przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Plan ten został przyjęty w dniu 31 lipca 2001r. Uchwałą Nr XXXIV/230/2001 Rady Miejskiej w Łańcucie, bez głosu sprzeciwu, przy 4 głosach wstrzymujących. Uchwalony Plan stanowił podstawę do dalszych przygotowań inwestycji.

2. W dniu 23 listopada 2005r. została wydana dla przedmiotowej drogi przez Wojewodę Podkarpackiego, po przeprowadzeniu konsultacji społecznych, i otwartej dla społeczeństwa rozprawie administracyjnej, która odbyła się w dniu 5.08.2005r., decyzja o ustaleniu lokalizacji drogi z rygiorem natychmiastowej wykonalności.

Wniosek o wydanie tej decyzji został złożony po uzyskaniu stanowiska Zarządu Województwa Podkarpackiego, Zarządu Powiatu Łańcuckiego, Burmistrza Miasta Łańcuta oraz Wójta Gminy Łańcut, oraz innych wymaganych opinii. Wydana decyzja po rozpatrzeniu odwołań, utrzymana została w mocy przez Ministra Infrastruktury.

Oprócz wymienionej decyzji, dnia 1.12.2006r. została wydana po przeprowadzonych konsultacjach społecznych przez Wojewodę Podkarpackiego, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Od tej decyzji nie złożono żadnego odwołania. Stała się ona ostateczna w dniu 19.01.2007r.

3. Wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji i uwarunkowaniach środowiskowych, ustaliły definitywnie lokalizację drogi.
Działając na ich podstawie, tut. Oddział zlecił wykonanie Projektu Budowlanego, Projektu Wykonawczego i Dokumentacji Przetargowej. Dokumentacja ta została wykonana i uzgodniona między innymi z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Ponadto od roku 2006 prowadzony jest wykup nieruchomości. Dotychczas nabyto 44 % gruntów.
4. Wykonany projekt przewiduje skomunikowanie centrum miasta z dr. kraj. nr 4 poprzez skrzyżowanie skanalizowane w rejonie wjazdu do centrum Miasta (ul. Piłsudskiego), 2- poziomowe węzły na przecięciu trasy dr kraj. nr 4 z ul. Mościckiego i ul. 3-go Maja, i skrzyżowanie skanalizowane z ul. Kościuszki. Z węzłów i skrzyżowań dojazd do poszczególnych części miasta, możliwy będzie poprzez układ komunikacyjny Miasta jak i nowymi drogami dojazdowymi, planowanymi wzdłuż przewidzianej do rozbudowy drogi. Wjazd na ul. Piłsudskiego do centrum miasta zapewni węzeł zlokalizowany w obrębie ul. Mościckiego.
Jak wynika z powyższego, zarzut, iż jedynym włączeniem komunikacyjnym do miasta będzie ul. 3-go Maja (droga powiatowa od DK4 E40) jest nietrafny.
Ponadto nietrafny jest zarzut, że wymieniona ulica po rozbudowie drogi nr 4 stanie się główną trasą komunikacyjną, wprowadzającą cały ruch przelotowy na trasie Żurawica-Sokołów (dr. woj. nr 881) do zabytkowego centrum. Po rozbudowie drogi nr 4, trasa ul. 3-go Maja nie ulegnie zmianie. Nie zmieni się także jej dotychczasowa funkcja. Zmieni się jedynie, na korzyść możliwość wjazdu na drogę krajową oraz ul. 3-go Maja zapewnienie możliwości bezpośredniego przejazdu pod drogą nr 4. Żadne inne zmiany przez GDDKiA nie są planowane.
Odrębnym natomiast zagadnieniem jest przebieg dróg samorządowych przez Centrum Miasta, oraz przepustowość układu komunikacyjnego Miasta, jednak postulaty w tej sprawie dotyczące nie wprowadzania ruchu przelotowego do centrum Miasta nie leżą w gestii GDDKiA. Powinny one być skierowane do władz samorządowych, administrujących poszczególnymi ciągami dróg, gdyż wiążą się one bezpośrednio z przebiegiem dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych. W związku z tym, zarzut, że GDDKiA wprowadza ruch przelotowy do centrum Miasta jest całkowicie bezpodstawny.
5. Przejścia dla pieszych na rozbudowywanej drodze, zlokalizowano pierwotnie pod wiaduktami oraz w poziomie drogi. Jednak ze względu na postulaty Burmistrza i mieszkańców Miasta Łańcuta, oraz potrzeby zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa pieszych, rozważana jest możliwość zastosowania zamiast przejść w poziomie jezdni, kładek dla pieszych lub przejść podziemnych. O zastosowanej formie przejść, zdecyduje wykonana i zatwierdzona koncepcja po uzyskaniu opinii właściwych organów.
O ile Pański sprzeciw co do zastosowania kładek może być zrozumiały ze względu na strefy widokowe, o tyle trudno podzielić Pański pogląd co do przejść podziemnych pod drogą nr4. Bez względu na to, czy autostrada powstanie czy też nie, na drodze tej, jako głównej arterii komunikacyjnej Łańcuta, natężenie ruchu samochodowego będzie duże, a w związku z tym i duże zagrożenie dla pieszych. Mając zatem na względzie to, iż życie ludzkie ma wartość najwyższą, nie można z góry przekreślać możliwości zastosowania przejść podziemnych, zwłaszcza, że miałyby one naszym zdaniem znikomy wpływ na obiekty zabytkowe m. Łańcuta.
6. Planowany zakres prac związany z rozbudową drogi nr 4 wynika z obowiązującego Rozporządzenia MTiGM z dnia 2 marca 1997r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie oraz z faktu, iż droga krajowa w

Łańcut od strony zachodniej do wjazdu do centrum posiada przekrój 4-pasowy. Taki sam przekrój posiada droga na wschód od Głuchowa. Paradoksem zatem byłoby pozostawienie w Łańcutzie przekroju 2- pasowego, stanowiącego wąskie gardło na drodze krajowej na odc. od Rzeszowa do Przeworska. Pomimo, że ruch po wybudowaniu autostrady A-4 na drodze krajowej ulegnie pomniejszeniu, droga krajowa w dalszym ciągu prowadzić będzie znaczny ruch wynikający z jej funkcji, jako drogi alternatywnej dla autostrady.

7. Na odcinku od Krakowa do Korczowej istniejąca droga krajowa nr 4 nie jest drogą szybkiego ruchu. Nie będzie też taką drogą w przyszłości, planowany do rozbudowy odcinek tej drogi w Łańcutzie. Odcinek ten jest drogą klasy GP – ruchu przyspieszonego i taką drogą ta pozostanie po rozbudowie. Potwierdzają to wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji drogi i o uwarunkowaniach środowiskowych.

8. Za nietrafny należy uznać także zarzut odnośnie ograniczonego zakresu konsultacji społecznych. Konsultacje takie co wykazano już wcześniej, prowadził zgodnie z obowiązującymi przepisami, jako organ niezależny, Wojewoda Podkarpacki na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi.

Rozbudowa drogi w przygotowywanym kształcie jest prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym techniczno – budowlanymi. Jest inwestycją korzystną zarówno dla użytkowników drogi jak i dla m. Łańcuta. Użytkownicy drogi będą mogli w stosunkowo krótkim czasie przejechać bezpiecznie przez Miasto, natomiast samo Miasto zyska nowoczesną arterię komunikacyjną, z nawierzchnią odporną na koleinowanie, umożliwiającą bezproblemowe korzystanie z drogi, z urządzeniami ochrony środowiska, których brak jest w istniejącym stanie, węzłami 2-poziomowymi i skrzyżowaniami skanalizowanymi, bezpiecznymi przejściami dla pieszych, drogami dojazdowymi, nowymi chodnikami i zatokami autobusowymi.

Inwestycja jest korzystna społecznie, i w związku z tym, mimo sprzeciwu grupy mieszkańców Łańcuta, przygotowania do jej realizacji, powinny być finalizowane zgodnie z przyjętymi wcześniej założeniami.

Otrzymują :

1. Adresat
2. A/a

Z powodzeniem:
7ca DYREKTORA NADZIAŁU
inż. Przemysław Sowa

**UCHWAŁA Nr XIII /106 / 2007
RADY POWIATU ŁAŃCUCKIEGO
z dnia 12 grudnia 2007 r.**

w sprawie wyrażenia stanowiska

Na podstawie § 15 ust. 2 Statutu Powiatu Łańcuckiego stanowiącego załącznik do uchwały Rady Powiatu Nr III /12/ 1998 z dnia 29 grudnia 1998 r. (Dz. Urz. Województwa Rzeszowskiego Nr 13, poz. 333 z późn. zm.)

RADA POWIATU ŁAŃCUCKIEGO UCHWAŁA, CO NASTĘPUJE:

§ 1.

W związku z toczącą się publiczną dyskusją odnośnie przebudowy drogi krajowej nr 4 na terenie Łańcuta, Rada Powiatu Łańcuckiego zwraca się z apelem do wszystkich osób i instytucji, których sprawa dotyczy, aby w swoich działaniach mieli w szczególności na uwadze, że:

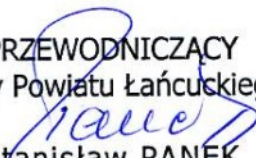
- 1) projektowana przebudowa ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa ruchu drogowego mieszkańców powiatu łańcuckiego i innych uczestników ruchu drogowego, poprzez zmniejszenie liczby wypadków drogowych,
- 2) zawarte w projekcie rozwiązania techniczne mają na celu zmniejszyć niekorzystne oddziaływanie na środowisko ruchu drogowego na E-4,
- 3) planowana inwestycja ma obecnie jeszcze zagwarantowane środki finansowe na jej realizację, co w perspektywie wielu innych pilnych potrzeb inwestycyjnych państwa może ulec zmianie na niekorzyść,
- 4) nie zrealizowanie tej inwestycji może oznaczać, że powstanie poważna bariera, która zablokuje dalszy rozwój naszego regionu.

§ 2.

Wyraża się poparcie dla planowanej przez Generalną Dyрекcyję Dróg Krajowych i Autostrad inwestycji i apeluje się do zainteresowanych samorządów gminnych o zajęcie podobnego stanowiska w celu przyspieszenia realizacji tej inwestycji.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu Łańcuckiego

Stanisław PANEK

STANOWISKO

z dnia 21 grudnia 2007 r.

**Samorządowców Powiatu Łańcuckiego
w sprawie poparcia dla realizacji inwestycji GDDKiA w Rzeszowie
pn.: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 4 Jędrzechowice-Korczowa
na odcinku przebiegającym przez teren powiatu łańcuckiego”**

Ze względu na konieczność poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego na międzynarodowej drodze krajowej nr 4 wyrażamy zdecydowane poparcie dla realizacji inwestycji przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Rzeszowie pn. „Rozbudowa drogi krajowej nr 4 Jędrzechowice-Korczowa na odcinku przebiegającym przez teren powiatu łańcuckiego”.

Szybka realizacja tej inwestycji jest koniecznością, gdyż oprócz innych korzyści przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa mieszkańców Powiatu Łańcuckiego, którzy są w większości uczestnikami lokalnego ruchu drogowego na E4, zarówno na terenie Łańcuta, jak pozostałych miejscowości powiatu oraz w dalszej części na odcinku do miasta Rzeszowa.

Aby wyłączyć ściśle centrum Łańcuta z ciężkiego transportu drogowego przekraczającego 10 t zaplanowano budowę nowego łącznika drogi krajowej nr 4 z projektowaną autostradą A 4, który będzie przebiegał od miejscowości Krzemienica do Woli Małej. Wpisanie tej inwestycji do planu Województwa Podkarpackiego jako drogi wojewódzkiej spowoduje skierowanie na nią znacznej części ruchu drogowego w kierunku na Sokołów i Leżajsk. Zrealizowanie tej inwestycji z znacznym stopniem zmniejszy natężenie ruchu drogowego, w tym szczególnie tego ciężkiego, jeszcze przed granicami Łańcuta.

Należy przyjąć, że natężenie ruchu drogowego będzie systematycznie wzrastać i nawet budowa A4 oraz łącznika do niej nie rozwiąże wszystkich problemów komunikacyjnych Łańcuta. Lokalna specyfika natężenia ruchu drogowego na odcinku Łańcut-Rzeszów, gdzie ruch tranzytowy i ruch lokalny rozkładają się po połowie z przewagą tego ostatniego, który systematycznie rośnie, wskazuje na pilne podjęcie prac nad przebudową i modernizacją obecnej drogi krajowej nr 4.

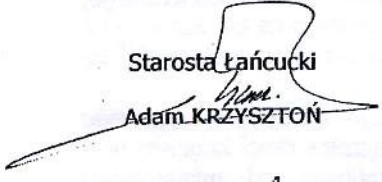
Przyjęty projekt rozbudowy drogi krajowej nr 4 na odcinku przebiegającym zarówno przez samo miasto Łańcut, jak i przez pozostałe miejscowości naszego powiatu jest wynikiem prac wielu ekspertów z różnych dziedzin, w tym też tych odpowiedzialnych za ochronę zabytków. Jest to też efekt wielu żmudnych i trudnych konsultacji społecznych, dzięki którym przyjęto kompromisowe rozwiązania mające na celu maksymalną dbałość o bezpieczeństwo ludzi i środowiska naturalnego. Postęp techniczny i cywilizacyjny wymusza zarówno na władzach, jak i na społeczeństwach konieczność prowadzenia takich inwestycji. Planowana inwestycja zdecydowanie zmniejszy negatywne oddziaływanie na środowisko naturalne. W szczególności zrealizowanie tej inwestycji przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa mieszkańców Łańcuta oraz przyległych miejscowości.

Ciągle pogarszający się stan bezpieczeństwa w ruchu drogowym na drodze krajowej nr 4 przebiegającej przez teren powiatu łąckiego, serie tragicznych wypadków i kolizji drogowych, rosnące statystyki odnośnie kolejnych strat materialnych, liczby rannych i ofiar śmiertelnych, skłaniają nas samorządowców do poparcia działań zmierzających do zmiany tego stanu rzeczy oraz poprawy bezpieczeństwa na drodze krajowej nr 4.

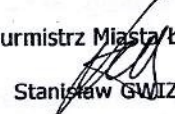
W obecnej sytuacji konieczna jest szybka realizacja istniejącego projektu przebudowy i modernizacji drogi krajowej nr 4, aby nie stracić zagwarantowanych na nią pieniędzy i nie przeciągać w nieskończoność zagrożenia dla uczestników ruchu drogowego, w szczególności tego lokalnego.

My Samorządowcy Powiatu Łąckiego w pełni popieramy inwestycję Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w zakresie „Rozbudowy drogi krajowej nr 4 Jędrzechowice-Korczowa na całym odcinku przebiegającym przez teren powiatu łąckiego” i wyrażamy nadzieję, iż zostanie ona szybko zrealizowana, również na odcinku przebiegającym przez teren miasta Łącuta.

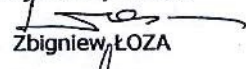
Starosta Łącki

Adam KRZYSZTON

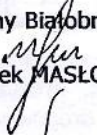
Burmistrz Miasta Łącuta

Stanisław GWIZDAK

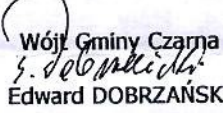
Wójt Gminy Łącuta

Zbigniew ŁOZA

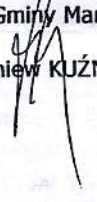
Wójt Gminy Białobrzegi

Franciszek MASŁOŃ

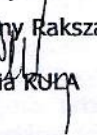
Wójt Gminy Czarna

Edward DOBRZAŃSKI

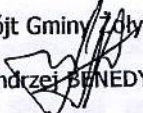
Wójt Gminy Markowa

Zbigniew KUŹNIAR

Wójt Gminy Rakszawa

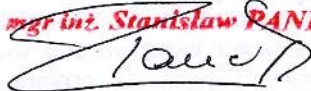

Maria RUDA

Wójt Gminy Żółtyń

Andrzej BENEDYK

PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu Łąckiego

mgr inż. Stanisław PANEK

ul. 3 Maja / **ul. Zamkowa** / **ul. Kościuski**
 (główny wjazd do miasta) / (ulica od zachodu) / (ulica od północy)
 ulica od południa

granica zespołu
 ramkowo-parkowego

Łańcut 8. I. 2008 r.

TXII-21/2/08

Szanowny Pan
mgr inż. Wiesław Kaczor
Dyrektor Oddziału
GDDKiA
w Rzeszowie

Szanowny Panie Dyrektorze,

dziękuję bardzo za wyczerpującą odpowiedź na mój list z dnia 21. XI. 2007 r., która duży nacisk kładzie na historię starań o przebudowę.

Niestety, odpowiedź ta w znacznej mierze nie odnosi się do przedstawionych przeze mnie argumentów dotyczących zjazdu oraz ruchu kołowego i pieszego przez ul. 3 Maja w Łańcutie.

Zgadzam się z Panem jedynie w tej części, że wygląd ulicy się nie zmieni.

Nadal będzie wzdłuż niej to samo ogrodzenia parku zamkowego i przystajennego, nadal będą wznosić się takie gmachy użyteczności publicznej jak Szkoła Muzyczna I stopnia, Zespół Szkół Technicznych – Centrum Kształcenia Praktycznego, Szpital Powiatowy, Pogotowie Ratunkowe, Przychodnia Rejonowa i będące w budowie Podkarpackie Centrum Dziedzictwa w dawnym Maneżu. Nadal zapewne od strony południowej będzie chodnik i nadal będzie prowadzić do samego centrum miasta. Ale nie o to przecież chodziło w moich zastrzeżeniach.

W dalszym ciągu pragnę zwrócić uwagę, że wykorzystanie ul. 3 Maja jako głównego zjazdu do miasta, prowadzącego od strony Rzeszowa, Przeworska i Kańczugi, spowoduje, że ulica ta stanie się substytutem głównej arterii komunikacyjnej z lawiną przemieszczających się po niej samochodów, których centrum miasta nie jest stanie wchłonąć z powodu istniejącego układu urbanistycznego i komunikacyjnego. Nie ma bowiem – jak pośrednio wynika z Pana

koncepcji budowy obwodnicy od strony północnej miasta, z wykorzystaniem projektowanych łączników E4 z autostradą.

2. Obecny projekt ma ponadto podstawową wadę, że nie jest – o ile mi wiadomo – skorelowany z przyszłymi rozwiązaniami ruchu w mieście o co powinien dbać nie tylko Samorząd ale również GDDKiA zarządzająca w tym przypadku jedną z głównych ulic w mieście jaka jest E4 (ul. Armii Krajowej).

3. Wybudowanie przedzielonej murem drogi przyśpieszonego ruchu poprzez najbardziej zaludnioną część zabytkowego miasta jest – jak myślę ewenementem w skali krajowej i nie ma takiego precedensu na całej trasie od Krakowa do Przemyśla.

4. W latach kiedy ukształtowała się koncepcja modernizacji tego odcinka E4 - przyjęta przez Waszą Dyрекcję jako jedyna obowiązująca i słuszna - budowa autostrady wschód-zachód, przebiegającej opodal Łańcut była iluzoryczna. Teraz sytuacja w tej kwestii uległa znaczącej zmianie. Obecnie wydaje się być najwłaściwszym postępowaniem ponowna analiza i weryfikacja podjętych decyzji.

5. Jako mieszkaniec miasta jestem żywotnie zainteresowany wzrostem bezpieczeństwa i to nie tylko na E4.

Poprawę bezpieczeństwa na tak zwanej „obwodnicy” można było osiągnąć już dawno poprzez modernizację nawierzchni i zastosowanie świateł regulujących na najważniejszych dla ruchu kołowego i pieszego skrzyżowaniach.

Stosowanie świateł jest powszechne nie tylko w Polsce ale i w Europie nawet na drogach szybkiego ruchu, szczególnie w granicach miast i osiedli. Wbrew lansowanym twierdzeniom o spowolnieniu ruchu nie utrudnia go ale w znaczącej mierze porządkuje przy odpowiedniej synchronizacji świateł.

6. Wbrew Pańskim zarzutom nie byłem i nie jestem przeciwnikiem przejść podziemnych i kładek na E4. Będę natomiast się sprzeciwiał takim rozwiązaniom na ul. 3 Maja, w obszarze ścisłej ochrony konserwatorskiej i krajobrazu kulturowego (m.in. fortyfikacje z poł. XVII w. oraz park krajobrazowy, którego kształtowanie rozpoczęto w II poł. XVIII w.)

7. Wielokrotnie powołuje się Pan na pozytywne opinie wydane przez konserwatora zabytków oraz ochronę środowiska. Nie są one mi niestety znane i bardzo chciałbym się z nimi zapoznać. Sądzę, że odnoszą się one wyłącznie do samej trasy E4 a nie uwzględniają pełnego otoczenia tej trasy i skutków jakie przyjęte rozwiązania niosą dla zabytkowego zespołu zamkowo-parkowego w Łańcut, wpisanego na prestiżową listę Pomników Historii, na której znajdują się obecnie 32 najcenniejsze zespoły i obiekty zabytkowe w Polsce.

Ponadto planowane rozwiązanie komunikacyjne będzie miało zły wpływ nie tylko na zabytkowe centrum miasta ale na całą jego przestrzeń społeczną.

pisma - zjazdu w ul. Mickiewicza, a proponowane lewoskręty w ul. Piłsudskiego i Kościuszki nie spełniają już dzisiaj swojej funkcji z uwagi na obecne natężenie ruchu. W piśmie z 21. XI. 2007 r. szczegółowo przedstawiłem okoliczności, które doprowadzają do kolizji olbrzymiego ruchu kołowego z ruchem pieszym w poprzek i wzdłuż ul. 3 Maja. Służyła ona zawsze jako ciąg pieszy dla korzystających z wyżej wymienionych instytucji, dla Turystów oraz – co przeoczyłem uprzednio – dla mieszkańców kierujących się obecnie tą drogą do hali sportowej i krytego basenu.

Jestem wielce zaskoczony, że dla ułatwienia tranzytu przez miasto – bowiem E4 będzie traktowana jako droga przyspieszonego ruchu - zlekceważono rzecz podstawową jaką jest konieczność wypracowania wzajemnych powiązań pomiędzy drogą krajową a możliwościami rozwiązania ruchu w mieście. Przyjęty przez Waszą Dyрекcję projekt modernizacji E4 wymusza takie a nie inne rozwiązania komunikacyjne na terenie Łańcuta, które będą skutkować olbrzymimi utrudnieniami dla Mieszkańców i Turystów a w wielu przypadkach uniemożliwią normalne funkcjonowanie miasta i wielu jego instytucji.

Wyrażając swoją opinię odnośnie planowanej przyszłej funkcji ul. 3 Maja działałem, przede wszystkim, w interesie Mieszkańców miasta oraz Muzeum-Zamek w Łańcutie, które reprezentuję.

Niestety zostałem potraktowany przez niektóre media i zainteresowane strony jako przeciwnik nie tylko przebudowy i modernizacji E4, ale także jako osoba dla której poprawa bezpieczeństwa Mieszkańców nie ma większego znaczenia. Jest to po prostu nieprawda. Moim zdaniem eksponowanie tych wątków jest zamierzonym przesunięciem akcentów i odwróceniem uwagi od właściwych, poruszonych przeze mnie problemów, które nie są tylko moim wymysłem. O tych problemach mówią też Mieszkańcy, którzy dali m.in. temu wyraz na sali podczas ubiegłorocznego spotkania w Miejskim Domu Kultury w Łańcutie.

W związku z tym i treścią Pańskiego pisma z dnia 11. XII. 2007 r. czuję się zmuszony do upublicznienia naszej wymiany poglądów oraz zajęcia szerszego niż zamierzałem stanowiska dotyczącego modernizacji drogi krajowej E4 w Łańcutie.

Według mojej opinii koncepcja i projekt modernizacji E4 są delikatnie mówiąc nie trafione.

1. Używanie co do drogi E4 pojęcia „obwodnica Łańcuta” jest nieporozumieniem. Tak było w latach 60-tych ub. wieku, kiedy ją budowano.

Od co najmniej 20 lat jest to ulica biegnąca praktycznie przez środek miasta i sytuacja ta będzie się coraz bardziej utrzymywać. Łańcut nie posiada obwodnicy i to jest problem do rozwiązania. Skoro nie można już wybudować obwodnicy południowej z uwagi na zabudowę zarezerwowanych pod nią od dziesiątków lat terenów to czas najwyższy na rozważenie

Uprzejmie proszę o ponowne rozważenie podniesionych kwestii a szczególnie ul. 3 Maja oraz Kościuszki, Zamkowej i Ogrodowej, bezpośrednio sąsiadujących z Muzeum-Zamek w Łańcucie.

Taka dyskusja powinna objąć wszystkie zainteresowane strony.

Moim zdaniem poniesione do tej pory koszty m.in. na wykup terenów przy E4 nie powinny uniemożliwić merytorycznej dyskusji.

Z wyrazami szacunku

DYREKTOR
Muzeum-Zamku w Łańcucie

mgr Wit Karol Wojtowicz

Rzeszów, 07.01.2008 r.

Pan
Dariusz Jankowski
Dyrektor Departamentu Ochrony Zabytków
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
ul. Ksawerów 13
02-656 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 19.12.2007 r. znak l.dz. DOZ-KD-500-182A/07 dotyczące wniosku Dyrektora Muzeum-Zamku w Łańcucie z dnia 21.11.2007 r. (T.XII-21/36/2007) skierowanego do Burmistrza Miasta Łańcuta i Dyrektora Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddziału w Rzeszowie w sprawie realizacji projektu budowy tzw. obwodnicy Łańcuta, a szczególnie zjazdu na ul. 3 Maja – wprowadzającego ruch do centrum miasta, Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków – Delegatura w Rzeszowie przesyła informacje w tej sprawie wraz z kompletem załączników.

W związku z protestami mieszkańców miasta Łańcuta, w tym także do Podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Przemyślu (z dnia 28.02.2005 r.) w sprawie planowanej przebudowy odcinka drogi krajowej Nr 4 Łańcut – Głuchów, Kierownik Delegatury w Rzeszowie WUOZ przedstawił swoje stanowisko w piśmie z dnia 28.04.2005 r. znak L.dz.UOZ-Rz-1-4156/16/05.

Jednocześnie należy przypomnieć, iż w tym samym czasie wyjaśnienia w powyższej sprawie, prowadzonej w związku z protestem mieszkańców Łańcuta skierowanym do Generalnego Konserwatora Zabytków w Warszawie (l.dz. DOZ-KD-050-3-4/05[936]) tutejsza delegatura przekazała do Departamentu Ochrony Zabytków w formie opinii konserwatorskiej z dnia 12.05.2005 r. znak L.dz. UOZ-Rz-1-4156/16/05 wraz z plikiem załączników.

W dniu 23 listopada 2005 r. Wojewoda Podkarpacki wydał decyzję o ustaleniu lokalizacji drogi z rygiem natychmiastowej wykonalności, która została poprzedzona konsultacjami społecznymi i otwartą dla wszystkich mieszkańców Łańcuta rozprawą administracyjną w dniu 05.08.2005 r. Wniosek o wydanie tej decyzji został złożony po uzyskaniu zgody m.in. Zarządu Województwa Podkarpackiego, Zarządu Powiatu Łańcuckiego, Burmistrza Miasta Łańcuta i Wójta Gminy Łańcut. Wydana zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami decyzja po rozpatrzeniu odwołań w ostatecznym efekcie została utrzymana w mocy przez Ministra Infrastruktury.

Oprócz wymienionej decyzji Wojewoda Podkarpacki po przeprowadzonych konsultacjach społecznych wydał w dniu 01.12.2006 r. decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, która stanowiła kolejny etap w procesie realizacji tego przedsięwzięcia inwestycyjnego. Od tej decyzji nie złożono żadnego odwołania. Stała się ona ostateczna w dniu 19.01.2007 r.

W odniesieniu do prowadzonych postępowań w celu wydania jednej i drugiej decyzji Wojewody Podkarpackiego, a także postępowania toczącego się wcześniej z udziałem organów ochrony konserwatorskiej należy zaznaczyć, iż nie odnotowano w aktach tutejszej delegatury żadnego wystąpienia Dyrekcji Muzeum-Zamku w Łańcucie, w którym poruszany byłby problem negatywnego wpływu rozbudowy drogi nr 4 wraz z projektowanymi węzłami komunikacyjnymi na „najbardziej żywotne interesy miasta Łańcuta i jego mieszkańców, a w sposób szczególny interesy Muzeum-Zamku w Łańcucie”.

Niemniej jednak należy stwierdzić, że Dyrektor Muzeum-Zamku w Łańcucie słusznie podnosi kwestię negatywnych skutków jakie mogą mieć w dalszej perspektywie przyjęte rozwiązania projektowe (zainicjowane w 1997 r.), które zostały oparte na błędnej lokalizacji obwodnicy dokonanej jeszcze w latach 60-tych XX w. Sprawa konieczności powrotu do korzystniejszej nie tylko według służb konserwatorskich koncepcji budowy „dużej obwodnicy” południowym obrzeżem miasta oraz budowy obwodnicy północnej nie zyskała aprobaty osób mających wówczas decydujący głos, które miały możliwość dokonania zmiany na wstępnych etapach przygotowania i opracowania założeń projektowych, a następnie w trakcie prowadzonych konsultacji i uzgodnień. Pozwoliłoby to na cyt. „wyprowadzenie uciążliwego ruchu tranzytowego poza zabytkowe centrum miasta”. Potwierdza to wyraźnie we wnioskach i wytycznych szczegółowych (pkt 6.1) specjalistyczna opinia konserwatorska, sporządzona na wniosek kierownika delegatury WUOZ w Rzeszowie przez Regionalny Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków w Rzeszowie (w dniu 21.03.2005 r.), którą przedstawiono wówczas zainteresowanym stronom.

W trakcie prowadzonego postępowania, wnioskiem z dnia 11.07.2005 r. zwrócono się także do Dyrektora Krajowego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Warszawie o wykonanie specjalistycznej opinii dotyczącej wycinki 7 drzew z zabytkowych alei przy ul. Kopernika, Sowińskiego i Kazimierza Wielkiego, które jako jedyne w ramach prowadzonej inwestycji podlegały ochronie na podstawie decyzji o wpisie do rejestru zabytków A-341 z dnia 11.08.1968 r. obejmującej zabytkowy zespół alei z bażantarnią. Cały obszar inwestycji oznaczony w dokumentacji projektowej, oprócz w/w alei nie znajduje się bezpośrednio w zasięgu zespołów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków. Przebudowa drogi i związane z tym wyburzenia obiektów kubaturowych dotyczą zabytków nieruchomych ujętych w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków dla miasta Łańcuta i gminy Łańcut (głównie obiekty drewniane w Głuchowie). Poza tym zgodnie z ustaleniami Studium Historyczno-Urbanistycznego dla Miasta Łańcuta do Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego oraz Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego (oprac. w 1997 r.) wzdłuż przebudowywanej drogi (ul. Armii Krajowej) zlokalizowane są punkty ekspozycji widokowej na położone w sąsiedztwie w/w trasy zabytkowe zespoły należące do dawnej Ordynacji Potockich.

W przedmiotowej sprawie istotne znaczenie odegrał fakt uchwalenia przez Radę Miejską w Łańcucie w dniu 31 lipca 2001 r. Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego, który po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego stał się obowiązującym aktem prawa miejscowego, który następnie systematycznie realizowano przy zapewnieniu pełnego poparcia ze strony władz samorządowych miasta Łańcuta.

W załączeniu:

1. opinia konserwatorska ROBIDZ z dnia 21.03.2005 r.
2. opinia uzupełniająca dot. wariantu południowego z dnia 21.11.2005 r.
3. pismo z dnia 28.04.2005 r. L.dz.UOZ-Rz-1-4156/16/05
4. pismo z dnia 12.05.2007 r. (znak j.w.)
5. pismo Dyrektora Departamentu Ochrony Zabytków - Ministerstwa Kultury z dnia 27.06.2005 r. znak L.dz. DOZ-KD-050-3-4/05[936]
6. opinia Działu Ekspertyz i Analiz KOBIDZ z dnia 25.08.2005 r.
7. decyzja o wpisie do rej. zabytków A-341 z dnia 11.08.1968 r.

Z upoważnienia
Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

mgr Zbigniew Jucha
KIEROWNIK DELEGATURY

8. uchwała Rady Gminy Łańcut z dnia 19 maja 2005 r.

9. pismo z dnia 11.12.2007 r. znak GDDKiA O/R P-2.3b/4113/VIII/59.1/2007

Do wiadomości:

- ① P. Wit Karol Wojtowicz, Dyrektor Muzeum-Zamek w Łańcucie
37-100 Łańcut, ul. Zamkowa 1
2. Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków
37-700 Przemyśl, ul. Jagiellońska 29
3. a/a

JK/BS

Łańcut, 25. I. 2008 r.

T.XII-21/11/2008

Szanowny Pan
Zbigniew Jucha
Kierownik Delegatury w Rzeszowie
Wojewódzki Urząd Ochrony
Zabytków z siedzibą w Przemyśle

Szanowny Panie

otrzymałem Pańskie pismo z dnia 7. I. 2008 r. skierowane do Pana Dariusza Jankowskiego, Dyrektora Departamentu Ochrony Zabytków, lecz niestety przesłany do nas egzemplarz, nie zawiera wymienionych w nim dziewięciu załączników bez których w żaden sposób nie mogę odnieść się do ich treści i jednocześnie nie mam możliwości zapoznania z nimi Rady Muzeum, która bardzo interesuje się tą problematyką. Proszę o jak najszybsze nadesłanie brakujących dokumentów.

Z poważaniem

DYREKTOR
Muzeum-Zamku w Łańcut

mgr Wit Karol Wojtowicz

Do wiadomości:

Dariusz Jankowski - Dyrektor Departamentu Ochrony Zabytków

T.XII-21/11/2008

Łańcut, 25. I. 2008 r.

Szanowny Pan

Stanisław Kaczor

Dyrektor Oddziału GDDKiA

Rzeszów

Szanowny Panie Dyrektorze,

w nawiązaniu do mojego pisma z dnia 8. I. 2008 r. i stanowiska zaprezentowanego przez Pańskiego zastępcę Pana Wiesława Sowę pragnę zwrócić dodatkowo uwagę na następujące zagadnienia:

1. podczas audycji radiowej potwierdziły się moje najgorsze obawy, że problem rozwiązania ruchu w mieście pozostawiony został wyłącznie władzom samorządowym i nie był w ogóle przedmiotem wspólnych rozważań ani też nie został uwzględniony przez projektantów modernizacji E 4.

W rezultacie powstał twór kompletnie nie uwzględniający interesów wszystkich mieszkańców, który w praktyce spowoduje paraliż ruchu w mieście.

W dalszym ciągu uważam, że zjazdy z E 4 nie powinny być w centrum miasta, gdyż spowoduje to ześrodkowanie ruchu w mieście głównie poprzez zjazd i wyjazd ulicą 3 Maja. Brakuje mi też stanowiska GDDKiA oddz. w Rzeszowie co do propozycji Starosty dotyczącej powstania dodatkowego przejścia przez ulicę 3 Maja między Maneżem a parkiem i założenie na obu przejściach przez tę ulicę świateł regulujących ruch.

Do tej pory nic nie słyszałem o jakimkolwiek zamiarze powstania przejścia przez ul. 3 Maja do bramy obok Szkoły Muzycznej oraz w okolicy E 4.

2. przyjęte rozwiązania modernizacyjne E 4 w Łańcutie będą w praktyce zachęcać kierowców do omijania płatnej autostrady A 4 i wykorzystania do tego celu drogi przyspieszonego ruchu przez centrum miasta.

Takie sytuacje możemy obserwować od wielu lat w Polsce (m.in. na trasach Kraków - Katowice, Warszawa - Poznań) co powoduje olbrzymie zanieczyszczenie środowiska i uzasadnione skargi mieszkańców.

Oczekuję na Pańską merytoryczną, pisemną odpowiedź w tym zakresie oraz poruszonym w moim piśmie z dnia 8. I. 2008 r.

Deбата radiowa w praktyce ograniczyła się tylko do przedstawienia własnych poglądów przez uczestników i nie osiągnięto żadnego konsensusu. Sprawa właściwej organizacji ruchu na ul. 3 Maja pozostaje nadal otwarta.

Z poważaniem

DYREKTOR
Muzeum Zamku w Łańcucie
mgr Wł Karol Wojtowicz

Łańcut, 25. I. 2008 r.

T.XII-21/11/2008

Szanowny Pan

Adam Krzysztoń

Starosta Łańcucki

Łańcut

Szanowny Panie Starosto,

w nawiązaniu do Pańskiej ustnej deklaracji wygłoszonej podczas audycji radiowej w dniu 10. I. 2008 r., dotyczącej nowego przejścia przez ul. 3 Maja z Maneżu (w którym aktualnie budowane jest Podkarpackie Centrum Dziedzictwa Kulturowego) do parku oraz uregulowanie ruchu na tej ulicy poprzez zainstalowanie świateł na obu tych przejściach – uprzejmie proszę o pisemne potwierdzenie tej propozycji i wskazanie terminu realizacji.

W dalszym ciągu podkreślam, że to żywozny interes Muzeum-Zamku w Łańcucie i co zrozumiałe jest tym bardzo zainteresowana Rada Muzeum.

Nadal oczekuję pisemnej odpowiedzi na mój list skierowany do Pana w dniu 8. I. 2008 r.

Z poważaniem

DYREKTOR
Muzeum-Zamku w Łańcucie

mgr Wł. Karol Wojtowski

Łańcut, 25. I. 2008 r.

T.XII-21/11/2008

Szanowny Pan
Stanisław Gwizdak
Burmistrz Miasta
Łańcut

Szanowny Panie Burmistrzu,

w nawiązaniu do Pańskiej wypowiedzi podczas transmisji radiowej ze spotkania u Starosty Łańcuckiego a także moich pism kierowanych do Pana w sprawie przebudowy drogi E 4, uprzejmie proszę o wyjaśnienie następujących związanych z tym kwestii:

1. czy miasto Łańcut wreszcie przystąpiło do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ewentualnie jak przedstawiają się zamierzenia w tej kwestii ?
2. czy w związku z planowaną przebudową drogi E 4 miasto Łańcut posiada opracowane przez urbanistów plany - projekty rozwiązania układu komunikacyjnego w mieście, a co najmniej projekt przeprowadzenia ruchu przelotowego i ponad lokalnego poza śródmieście oraz czy jest on spójny z rozwiązaniami przyjętymi przez GDDKiA, ewentualnie kiedy taki projekt zostanie przygotowany ?
3. czy Miasto zgadza się z propozycją Starosty Łańcuckiego o zainstalowaniu świateł regulujących ruch na istniejącym w tym miejscu od kilkadziesiąt lat przejściu dla pieszych z parku do Wozowni oraz na planowanym z Maneżu do nowej bramy umieszczonej na przeciw tego budynku ?
4. czy miasto Łańcut oficjalnie zajmie stanowisko co do podniesionych przeze mnie wątpliwości dotyczących przede wszystkim ruchu na ul. 3 Maja, zawartych w moich pismach z dnia 21. XI. 2007 r. i 8. I. 2008 r.

Przedstawione powyżej zagadnienia mają żywotne znaczenie dla dalszego funkcjonowania Muzeum-Zamku w Łańcutcie.

Z poważaniem

DYREKTOR
Muzeum-Zamku w Łańcut

mgr inż. Karol Wojto

STAROSTA ŁĄCUCKI
OR 0718 / 06 / 08

Łącut, 31 stycznia 2008 r.

MUZEUM - ZAMEK
w Łącut
PISMO WPŁYNĘŁO
DNIA 11.02.2008r.

Pan
Wit Karol WOJTOWICZ
Dyrektor
Muzeum – Zamku
w Łącut

W odpowiedzi na Pana pisma nr T.XII-21/1/08 i T.XII-21/11/2008 pragnę poinformować, co następuje. Przywołane w korespondencji dwa stanowiska Rady Powiatu Łącutkiego i Samorządowców nie miały na celu odnieść się kompleksowo do wszystkich problemów komunikacyjnych miasta Łącuta czy naszego powiatu. Osobiście uważam, że intencją osób sprawujących władzę z mandatu społecznego, którzy mimo, iż mają różne poglądy na kwestie szczegółowych rozwiązań w projektowanej przez centrum Łącuta modernizacji drogi nr 4 w przyjętych stanowiskach w sposób jednoznaczny i jednogłośnie opowiedzieli się za pilną potrzebą realizacji tej inwestycji. Takie klarowne stanowisko reprezentantów lokalnej społeczności, daje zielone światło dla inwestora do prowadzenia trudnych negocjacji z właścicielami nieruchomości, które mają zostać przeznaczone pod planowaną przebudowę drogi nr 4. Uważam, że należy budować pozytywny klimat wokół tej inwestycji i nie można pozwolić na stracenie kolejnej szansy przez miasto Łącut, które zmierza do poprawy bezpieczeństwa i przestarzałych rozwiązań komunikacyjnych. Wszystkim nam powinno zależeć na poprawie bezpieczeństwa w ruchu drogowym na przebiegającej przez teren powiatu łącutkiego międzynarodowej drodze krajowej.

Odnosząc się do wzrostu ruchu na drogach publicznych, to muszę stwierdzić, że od lat systematycznie wzrasta liczba rejestrowanych środków transportowych, a w ostatnim czasie w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w Łącutie dziennie przybywa kilkadziesiąt zarejestrowanych pojazdów kołowych. Obecnie wskaźnik ten wynosi 1,43 statystycznego mieszkańca powiatu łącutkiego na pojazd. Pogarsza się współczynnik ilości pojazdów przypadających na 100 metrów kwadratowych drogi. Zgodzę się z Panem, że w pewnych krytycznych momentach może to spowodować paraliż komunikacyjny naszego miasta. Jednakże uważam, że zwiększy się przepustowość ul. Armii Krajowej w Łącutie, gdy zostaną dobudowane dwa pasy drogowe oraz zostaną wybudowane drogi serwisowe, po obu stronach czteropasmowej ulicy.

Całkowicie osobną kwestią jest organizacja ruchu w samym mieście Łącutie, która z pewnością musi ulec zmianie po zrealizowaniu przebudowy drogi nr 4. Jest to zadanie dla ekspertów od ruchu drogowego, którzy

ul. Mickiewicza 2
37-100 Łącut

e-mail: starosta@powiat-lancut.com.pl
[http:// www.powiat-lancut.com.pl](http://www.powiat-lancut.com.pl)

Tel. + 48 - 0172257000
0172256971
Fax: 0172256970

powinni opracowywać kompleksową koncepcję zmiany organizacji ruchu na ulicach miejskich. W Łąncucie nie ma jednego zarządcy na drogach, dlatego konieczna jest współpraca wszystkich zainteresowanych stron.

Wracając do poruszonego w pismach problemu organizacji ruchu drogowego na powiatowej ulicy 3-Maja, pragnę podkreślić, iż mnie również zależy na bezpieczeństwie turystów oraz mieszkańców powiatu, przemieszczających się po tej ulicy, zarówno w ciągu pieszym, jak jeźdnym. Zgodnie z wcześniejszymi deklaracjami, po planowanej przebudowie drogi krajowej nr 4, jako organ odpowiedzialny za zarządzanie ruchem na tejże ulicy zajmę stanowisko w przedmiotowej sprawie, w szczególności co do potrzeby zamontowania sygnalizacji świetlnej. Pozwolę sobie zauważyć, że to właśnie Muzeum – Zamek w Łąncucie poprzez zlokalizowanie w budynku Maneżu Centrum Obsługi Ruchu Turystycznego w Łąncucie z pewnością spowoduje gwałtowny wzrost liczby turystów, którzy będą z tego miejsca będą rozpoczynać trasę turystyczną oraz ją kończyć. Do tego dochodzi problem odpowiedniej ilości miejsc parkingowych, dla samochodów osobowych, którymi przyjadą turyści.

Analizując projekt przebudowy przedmiotowej drogi nr 4 należy stwierdzić, iż ulica 3-Maja nie będzie jedyną ulicą łączącą północną część miasta Łącuta z południową. Przygotowany projekt dokumentacji przewiduje również możliwość komunikacji poprzez ulicę Piłsudskiego, poprzez dwupoziomowy przejazd w okolicy ul. Westerplatte oraz przez ulicę Kościuszki.

Ponadto decyzja Wojewody Podkarpackiego z 23 listopada 2005 r. ustalająca lokalizację drogi krajowej nr 4, obejmuje także budowę bezkolizyjnego węzła na skrzyżowaniu z drogą wojewódzką Nr 877 Naklik-Łącut-Szklary i zjazdu na ulicę Mickiewicza. Według oświadczenia dyrektora GDDKiA jego realizacja nie jest wykluczona po usunięciu wszystkich przeszkód prawnych.

Odnosząc się do samej ulicy 3-Maja będącej drogą powiatową, zapewniam, iż po przebudowie drogi nr 4 nie zmieni się maksymalny tonaż pojazdów dopuszczonych do ruchu tą ulicą. W chwili obecnej obowiązuje na ul. 3-Maja ograniczenie tonażu do 3,5 T, co skutecznie uniemożliwia poruszanie się pojazdów innych niż osobowe. Taki stan pozostanie bez zmian. Podtrzymuję swoje stanowisko zadeklarowane publicznie, że w przypadku znacznego wzrostu liczby pojazdów poruszających się tą ulicą po realizacji przebudowy drogi krajowej nr 4 w celu poprawy bezpieczeństwa pieszych użytkowników zostaną zastosowane przez zarządcę drogi tzw. „urządzenia uspakajające ruch”, a nie zmieniające w istotny sposób kształtu architektonicznego ulicy.

Uważam, iż dobra współpraca wszystkich zainteresowanych stron pozwoli skutecznie rozwiązywać pojawiające się problemy.

Z poważaniem

STAROSTA ŁĄCUCKI

Adam KRZYSZTOŃ

Otrzymują:

- 1) Adresat;
- 2) a/a.

PODKARPACKI ZARZĄD DRÓG WOJEWÓDZKICH
35-310 RZESZÓW, AL. T. REJTANA 6
REJON DRÓG WOJEWÓDZKICH W ŁAŃCUCIE

ul. Polna 3b
37-100 Łańcut tel/fax (0-17) 225-26-66

PZDW- RDW Ł-0541/7/2008

Łańcut dnia 06.02.2008

Podkarpacki Zarząd Dróg Wojewódzkich
w Rzeszowie

W nawiązaniu do pisma Starosty Łańcuckiego nr KT I 542-6/2/08 oraz wniosku Muzeum – Zamek w Łańcucie w sprawie zmiany organizacji ruchu na dr. nr 877 m. Łańcut RDW Łańcut, przesyła kserokopię w/w pism do załatwienia według kompetencji.

KIEROWNIK
Rejonu Dróg Wojewódzkich
mgr inż. Sławomir Bojarski

Otrzymują:

1. adresat
2. Starosta Łańcucki
3. Muzeum – Zamek w Łańcucie ul. Zamkowa 1
4. a/a

MUZEUM - ZAMEK
w Łańcucie
PISMO WPŁYNĘŁO
DNIA 11-02-08 L. 102 82

[Signature]

DEPARTAMENT OCHRONY ZABYTEKÓW

l.dz. DOZ-KD-500-182B/07

Warszawa, dnia 6 lutego 2008 r.

Muzeum - Zamek
PISMO WPLYNEŁO
DNIA 13.02.2008 R. 95

Pan
Zbigniew Jucha
Kierownik Delegatury w Rzeszowie
Wojewódzkiego Urzędu
Ochrony Zabytków w Przemyślu
ul. Mickiewicza 7
35-064 Rzeszów

W nawiązaniu do pisma z dnia 19.12.2007 r., zwracam się z uprzejmą prośbą o przekazanie do Departamentu Ochrony Zabytków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa kopii opinii i uzgodnień wydanych przez Pana po 2005 r., w sprawie realizacji obwodnicy Łańcuta. Jednocześnie proszę o udzielenie informacji, czy kwestia funkcjonowania układu komunikacyjnego wzdłuż ul. 3 Maja w Łańcucie była przedmiotem Pańskich rozstrzygnięć lub opinii.

NACZELNIK WYDZIAŁU
Orzecznictwa Administracyjnego
Ewa Bortkiewicz
Ewa Bortkiewicz

Do wiadomości:

- ① Muzeum-Zamek w Łańcucie
ul. Zamkowa 1, 37-100 Łańcut
2. Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków
ul. Jagiellońska 29, 37-700 Przemyśl

Rzeszów, 07.02.2008 r.

Pani
Ewa Bortkiewicz
Departament Ochrony Zabytków
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
ul. Ksawerów 13
02-656 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 06.02.2008 r. znak l.dz. DOZ-KD-500-182B/07 w sprawie przekazania opinii i uzgodnień wydanych po 2005 r. dotyczących realizacji projektu budowy tzw. obwodnicy Łańcuta, Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków – Delegatura w Rzeszowie informuje, że w 2006 r. prowadzone było dalsze postępowanie w zakresie rozbudowy drogi krajowej nr 4 na odcinku Łańcut – Głuchów obejmujące projektowane rozwiązania techniczne wykonania ekranów akustycznych oraz zaopiniowania opracowania raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w ramach „Materiałów do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” (autorstwa mgr inż. Edyty Szlachty).

W kwestii funkcjonowania układu komunikacyjnego wzdłuż ul. 3 Maja w Łańcucie tutejsza delegatura nie posiada żadnych materiałów, gdyż w tej sprawie nie prowadzono wówczas dyskusji ani korespondencji.

Jednocześnie należy zaznaczyć, iż w styczniu br. podczas audycji radiowej poświęconej tej inwestycji Starosta Łańcucki zaproponował kompromisowe rozwiązanie związane z możliwością zapewnienia odpowiednich warunków bezpieczeństwa poprzez wykonanie sygnalizacji świetlnej na dwóch istniejących przejściach dla pieszych, które zgodnie z postulatami wpłyną na usprawnienie ruchu turystycznego na ul. 3 Maja.

W załączeniu:

1. opinia konserwatorska z dnia 07.02.2006 r.
2. pismo z dnia 06.03.2006 r. znak SOZ-Rz-1-4156/27/06
w sprawie wizji terenowej w dniu 15.03.2006 r. wraz z notatką służbową
3. pismo z dnia 27.04.2006 r.

Z upoważnienia
Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

mgr Zbigniew Jucha
KIEROWNIK DELEGATURY

Do wiadomości:

1. P. Wit Karol Wojtowicz, Dyrektor Muzeum-Zamek w Łańcucie
37-100 Łańcut, ul. Zamkowa 1
2. Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków
37-700 Przemyśl, ul. Jagiellońska 29
3. a/a

JK/BS

MUZEUM - ZAMEK
w Łańcucie
PISMO WPLYNSŁO
DNIA 11.02.08 L.DZ. 23
514

Muzeum - Zamek
w Łańcucie
PISMO
DNIA 14.02.2008
BZ 96

Szanowny Pan
Wit Karol Wojtowicz
Dyrektor Muzeum - Zamku
w Łańcucie

Szanowny Panie Dyrektore

W odpowiedzi na Pana pisma z dnia 08.01.2008 r. znak: TXII-21/2/08 (data wpływu 10.01.2008 r.) i z dnia 25.01.2008 r. znak: TXII-21/11/08 (data wpływu 29.01.2008 r.) Oddział w Rzeszowie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad uprzejmie informuje, że podtrzymuje swoje stanowisko zawarte w przesłanym do Pana piśmie z dnia 11 grudnia 2007 r. znak: GDDKiA O/Rz. P-2.3b/4113/VIII/59.1/2007. Ponadto dodatkowo wyjaśnia co następuje:

1. Nie można zgodzić się ze stwierdzeniem, że po rozbudowie drogi krajowej nr 4, ulica 3-go Maja (droga powiatowa) stanie się głównym skomunikowaniem centrum Miasta z drogą krajową, bo jak wynika z zapisu punktu 4 w/w pisma, możliwości takich jest więcej. Ruch kołowy z kierunku Rzeszowa do centrum miasta, może odbywać się przede wszystkim, poprzez projektowany dwupoziomowy węzeł, na przecięciu trasy drogi krajowej nr 4 z ulicą Mościckiego i dalej poprzez skrzyżowanie skanalizowane drogi krajowej z ulicą Piłsudskiego, na którym nie dopuszcza się relacji lewoskrętnych. Natomiast z kierunku Przeworska przede wszystkim poprzez projektowane skrzyżowanie skanalizowane drogi krajowej z ulicą Kościuszki z 2 pasami ruchu na drodze krajowej, dla każdego kierunku, oraz dodatkowymi pasami włączania i wyłączania dla relacji prawoskrętnych i dodatkowym pasem ruchu dla relacji lewoskrętnych.
2. Planowane do realizacji przedsięwzięcie polega na rozbudowie istniejącej drogi o przekroju 1-jezdniowym dwukierunkowym, do przekroju 2-jezdniowego o dwóch pasach ruchu dla każdego kierunku ruchu. Celem rozbudowy drogi jest poprawa trudnej sytuacji komunikacyjnej w mieście Łańcucie, skrócenie czasu przejazdu przez miasto, oddzielenie ruchu tranzytowego od ruchu lokalnego, przez co nastąpi poprawa jego bezpieczeństwa.
Tutejszy Oddział nie posiada planu przebiegu obwodnicy po północnej stronie miasta.
3. Projekt obejmuje rozwiązanie powiązań rozbudowywanej drogi krajowej z wszystkimi istniejącymi drogami (ulicami) bocznymi, łączącymi się z tą drogą, natomiast nie może uwzględniać organizacji ruchu w mieście, gdyż jest to w gestii władz samorządowych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach, oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem.
4. Dla zabezpieczenia pobliskiego otoczenia, przed negatywnym oddziaływaniem ruchu drogowego opracowany został Raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z przeprowadzonych analiz w raporcie wynika, gdzie z powodu przekroczenia standardów jakości środowiska zastosowane zostaną odpowiednie zabezpieczenia, w tym ekrany akustyczne pochłaniające i w miejscach widokowych przeźroczyste, zgodnie ze wskazaniem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.
O rozbudowie drogi zdecydował Wojewoda Podkarpacki w decyzji z dnia 23 listopada 2005 r. o ustaleniu lokalizacji drogi, oraz w decyzji z dnia 01 grudnia 2006 r. ustalającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia, zatwierdzając jednocześnie zastosowane zabezpieczenia ekologiczne. Projektowane rozwiązania są rozwiązaniami nowoczesnymi i bezpiecznymi.
5. Z uwagi na przepustowość znacznie korzystniejszym rozwiązaniem dla skrzyżowań jest budowa węzłów dwupoziomowych, niż zastosowanie sygnalizacji świetlnej.
6. Budowa kładek dla pieszych, lub przejść podziemnych przewidziana jest tylko nad, lub pod rozbudowywaną drogą krajową nr 4, nie dotyczy to ulicy 3-go Maja, gdzie przez nią w obrębie węzła i na łącznicach pozostają przejścia dla pieszych w poziomie jezdni. Sprawa organizacji ruchu na ulicy 3-go Maja, w tym wyznaczanie przejść dla pieszych przez tą ulicę w lokalizacjach poza w/w, nie należy do tut.

Oddziału GDDKiA, a do administratora tej drogi, którym jest Starostwo Powiatowe - Zarząd Dróg Powiatowych w Łańcucie.

7. Opinie konserwatora zabytków, oraz ochrony środowiska uwzględniają kompleksowe otoczenie drogi, w tym całego zespołu zamkowo-parkowego i sąsiadujących z nim ulic 3-go Maja, Kościuszki, Ogrodowej i określają ich zabezpieczenia.

Otrzymują :

1. Adresat;

2. A/a.

z powrotem

7-ca DYREKTORA ODDZIAŁU

Wł.
Wł. Wł. Sowa

Łańcut, 29.02.2008 r.

**BURMISTRZ
MIASTA ŁAŃCUTA**

GK. 7040 - 41 /07

MUZEUM ZAMEK
w Łańcutie
PISMO WYŁYNEŁO
DNIA 5.03.2008 DZ. 140

MUZEUM ZAMEK
Łańcut

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 28.01.2008 r. informuję:

Miasto Łańcut posiada 7 obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenie miasta Łańcuta – w różnych miejscach stosownie do potrzeb. Opracowanie planu dla całego miasta wymaga zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a później opracowania planu a skutki finansowe uchwalenia planów są bardzo duże i obciążają budżet miasta.

Obowiązujące przepisy tj. ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym muszą ulec zmianie, aby podjąć prace planistyczne – brak planu dla całego miasta jest odzwierciedleniem sytuacji w kraju.

Miasto Łańcut posiada obowiązujące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łańcut w którym jest rozwiązany zewnętrzny układ komunikacyjny tj. obwodnica wschodnia i zachodnia które łączą obwodnicę południową z autostradą A-4 na północnej stronie miasta i wprowadzają ruch przelotowy poza centrum miasta. Opracowania planistyczne na terenie miasta dotyczące ww. rozwiązań komunikacyjnych (istniejące rezerwy w studium i planach województwa), będą realne po wybudowaniu autostrady A-4

Jednocześnie informuję, że popieram wszelkie inicjatywy Pana Dyrektora, mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa ruchu kołowo – pieszego na terenie miasta a tym samym ułatwiające komunikację.

BURMISTRZ
Stanisław Gwizdak

**BURMISTRZ
MIASTA ŁAŃCUTA**

Łańcut, 12.03.2008 r.

GK. 7040 – 51/08

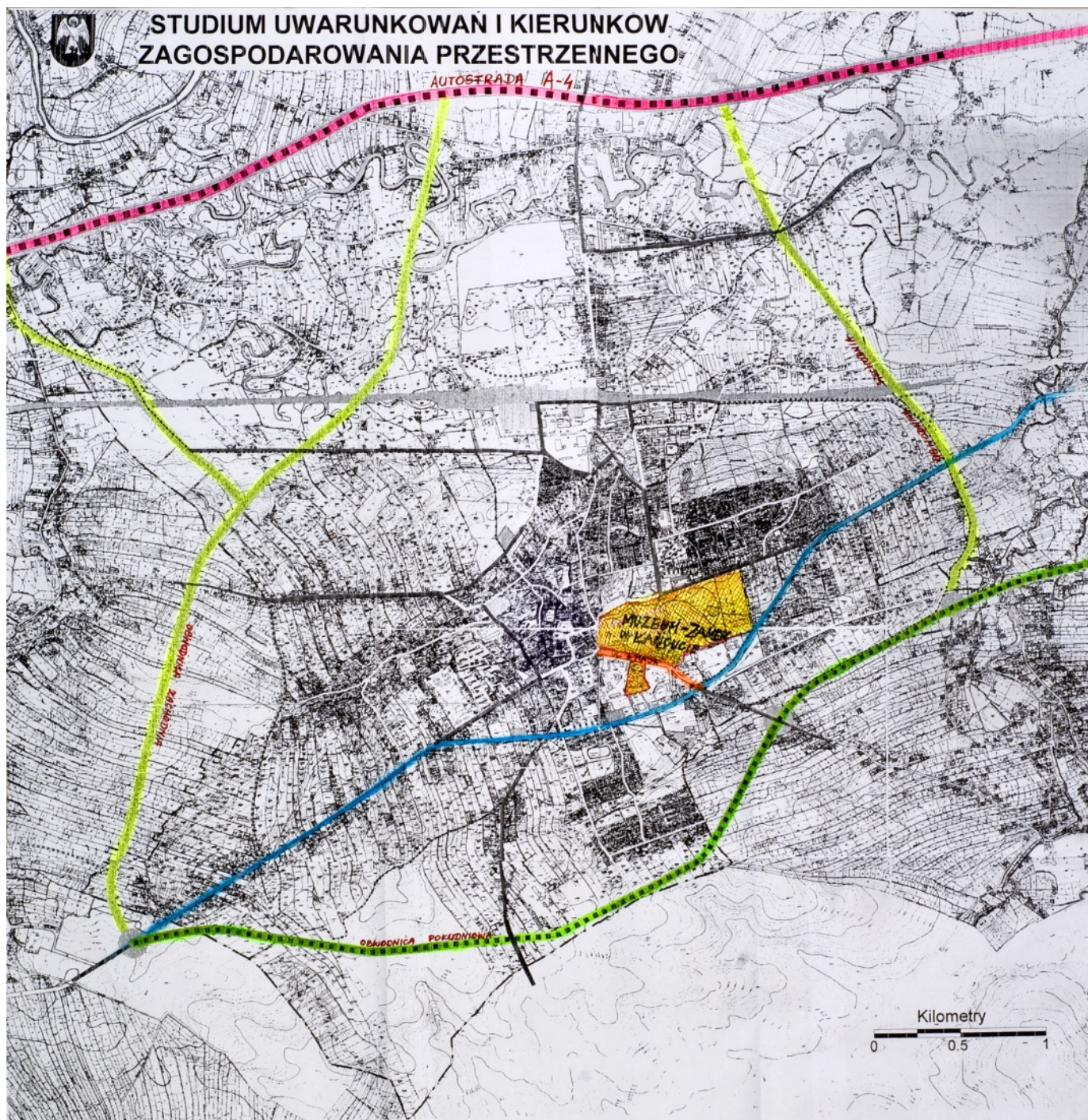
**MUZEUM ZAMEK
Łańcut**

W odpowiedzi na Państwa pismo z dnia 25.02.2008 roku informuję:
W obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uchwalonego uchwałą Nr XXXVI/247/01 Rady Miasta Łańcuta z dnia 31.10.2001 r. jest rezerwa pod obwodnicę południową oraz wschodnią i zachodnią na obrzeżach miasta, które stanowią łącznik z autostradą po północnej stronie miasta Łańcuta.

W załączeniu **plan graficzny** z zaznaczonym przebiegiem obwodnic.

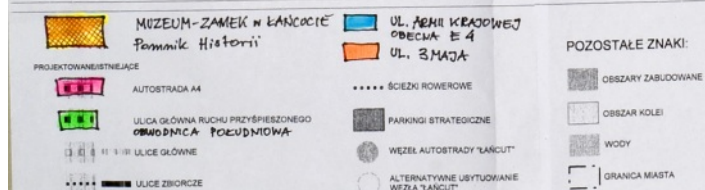
MUZEUM - ZAMEK
w Łańcutie
PISMO WYŁYNNĘŁO
DNIA 17.03.2008 R.

ZASTĘPCA BURMISTRZA
Henryk Pozdan

KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI

ZAŁĄCZNIK NR 1

* powiększenie mapy jest do pobrania w osobnym pliku